

2. Om svaret på fråga 1 är nekande, skall rättsföljden av adressatens vägran att ta emot handlingen då vara att delgivningen över huvud taget inte får någon verkan?

3. Om svaret på fråga 1 är jakande,

a. inom vilken tidsfrist och på vilket sätt skall då översättningen tillsändas adressaten? Är de krav som uppställs i förordningen för delgivningen av handlingar tillämpliga på tillsändandet av översättningen eller är tillvägagångssättet valfritt?

b. är nationell processrätt tillämplig för att bedöma möjligheten att korrigera försummelsen?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 160, 30.6.2000, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) av den 16 juli 2003 i målet mellan Marks & Spencer plc och David Halsey (HM Inspector of Taxes)

(Mål C-446/03)

(2003/C 304/27)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) begär genom beslut av den 16 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 22 oktober 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Marks & Spencer plc och David Halsey (HM Inspector of Taxes) beträffande följande frågor:

1. Om

— bestämmelserna i en medlemsstat, såsom de brittiska bestämmelserna om koncernavdrag, förhindrar ett moderbolag som för skatteändamål har sitt säte i den staten från att minska sin skattepliktiga vinst i den staten genom avdrag för förluster som uppkommit i andra medlemsstater hos dotterbolag som för skatteändamål har sitt säte i dessa stater, när dylika avdrag skulle vara möjliga om förlusterna hade uppkommit hos dotterbolag med säte i moderbolagets stat, och

— moderbolagets stat:

— med avseende på bolagsskatt beskattar ett bolag med säte inom dess territorium för dess totala vinst, inklusive vinst som uppkommer hos filialer i andra medlemsstater, enligt en modell som ger tillgång till dubbelbeskattningslättnader för sådana skatter som uppkommer i andra medlemsstater och enligt vilken filialers förluster beaktas avseende dessa skattepliktiga vinster;

— inte tar ut bolagsskatt på icke utdelad vinst hos dotterbolag med säte i en annan medlemsstat;

— uppbär bolagsskatt från moderbolaget på varje utdelning till detta från dotterbolag med säte i en annan medlemsstat, medan moderbolaget inte är skyldigt att betala bolagsskatt på utdelning från dotterbolag med säte i en moderbolagets stat;

— medger moderbolaget lättnader beträffande dubbelbeskattning genom en avdragsrätt avseende källskatt på utdelning och utländska skatter som betalats på den vinst för vilken utdelning betalas av dotterbolag med säte i andra medlemsstater;

föreligger då en begränsning i den mening som avses i artikel 43 EG, jämförd med artikel 48 EG? Om svaret är jakande, är detta förenligt med gemenskapsrätten?

2. a) Vilken betydelse, om någon, har det för svaret på fråga 1 att det, beroende på lagstiftningen i dotterbolagets medlemsstat, är eller kan vara möjligt att det i dotterbolagets medlemsstat under vissa omständigheter medges avdrag för vissa eller alla förluster som uppkommit hos dotterbolaget från den skattepliktiga vinsten?

b) Om detta har betydelse, vilken vikt, om någon, skall tillmätas det faktum att:

— ett dotterbolag med säte i en annan medlemsstat nu har lagt ned sin verksamhet och det, trots att det finns bestämmelser om förlustavdrag på vissa villkor i den staten, inte finns bevis för att ett sådant avdrag under de aktuella omständigheterna faktiskt medgavs;

— ett dotterbolag med säte i en annan medlemsstat har sålts till en utomstående och det, trots att det finns bestämmelser i lag i den staten om att förlusten under vissa omständigheter kan användas av en utomstående köpare, är osäkert om den användes på detta sätt under de aktuella omständigheterna;

- den modell enligt vilken moderbolagets medlemsstat beaktar förluster hos bolag med säte i Förenade kungariket är tillämplig oberoende av om förlustavdrag även görs i en annan medlemsstat?
- c) Skulle det ha någon betydelse om det fanns bevis för att förlustavdrag hade medgivits i den medlemsstat där dotterbolaget hade sitt säte och skulle det, om så är fallet, ha någon betydelse att avdraget senare medgavs en fristående koncern till vilken dotterbolaget sålts?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 oktober 2003 (telex den 24 oktober 2003) av Republiken Frankrike

(Mål C-455/03)

(2003/C 304/28)

Republiken Frankrike har den 29 oktober 2003 (telex den 24 oktober 2003) väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av F. Alabrune, G. de Bergues och Ch. Lemaire, samtliga i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (Euratom) nr 1352/2003 av den 25 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1209/2000 om fullgörande av upplysningsplikten enligt artikel 41 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1) Kommissionen saknade behörighet att anta den omtvistade förordningen; Varken artiklarna 41-44 EA eller rådets förordning (Euratom) nr 2587/1999, till vilka kommissionen har hänvisat i den omtvistade förordningen, utgör rättslig grund på grundval av vilken kommissionen kan anta förordningen.

2) Åsidosättande av EA-fördraget:

— Artikel 42 EA: Genom att tillämpa det förfarande som inrättats genom den omtvistade förordningen har kommissionen de facto ändrat den i artikeln föreskrivna fristen på tre månader trots att endast rådet har behörighet att göra detta.

— Artikel 43 EA: Kommissionen överskred sin behörighet enligt denna artikel när den antog den omtvistade förordningen. Kommissionen har nämligen, genom ett allmänt tillämpligt instrument som är bindande i samtliga delar och direkt tillämpligt i medlemsstaterna, inrättat ett utförligt undersökningsförfarande för investeringsprojekt med en i princip avbrytande effekt på fristen.

— Artikel 44 EA: I den omtvistade förordningen har offentliggörandet av de investeringsprojekt som kommissionen underrättats om getts en tvingande och automatisk karaktär trots att detta enligt artikeln är frivilligt. I den omtvistade förordningen anges inte heller att offentliggörande endast kan ske med de berörda medlemsstaternas, personernas och företagens samtycke.

— Artikel 194.1 första stycket EA: Kommissionen har åsidosatt tystnadsplikten enligt artikel 194.1 första stycket EA genom att göra investeringsprojekt som anmälts av personer och företag tillgängliga för tredje man. Detta trots att projekten innehöll uppgifter av konfidentiell karaktär, bland annat affärshemligheter gällande de aktuella personerna och företagen.

3) Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen: I den omtvistade förordningen "rekommenderas" berörda personer och företag att inte genomföra investeringsprojektet innan kommissionen har lagt fram sin rekommendation om det ifrågasarande projektet eller innan detta kan anses vara förenligt med målen för och bestämmelserna i Euratomfördraget. Kommissionen har också skadat rättssäkerheten genom att föreskriva att kommissionen, när ett utförligt undersökningsförfarande inlett av densamma, i möjligaste mån skall sträva efter att anta en rekommendation inom sex månader. Berörda personer och företag känner emellertid inte till inom vilken tidsfrist kommissionen antar sin rekommendation i fall där ett utförligt undersökningsförfarande inlett.

⁽¹⁾ EUT L 192, 31.7.2003, s. 15.